

так і соціальний ефекти (персональний облік пенсійних накопичень співробітників підприємства; ведення повної індивідуальної трудової історії персоналу підприємства; підготовка керівного резерву і просування по службі найбільш перспективних співробітників підприємства) [1].

Підсумовуючи, необхідно сказати, що запровадження інформаційних систем є необхідною умовою для досягнення стратегічних цілей підприємства та для підвищення ефективності роботи трудового персоналу. Відповідно до власної мети та цілей, кожен власник повинен обрати таку систему управління персоналом, яка задовольнить потреби, які виникли на підприємстві.

Література:

1. Романова Ю.Д. Інформаційні технології в менеджменті та управлінні: навч. практикум. К.: Світ, 2017. 385 с.
2. Лозан Б.О. Інформаційні засоби підвищення ефективності управління персоналом на вітчизняних підприємствах. *Економіка і суспільство*. 2016. № 8. С. 140-148.

КЛАССИФИКАЦИЯ ЗАТРАТ НА ЛОГИСТИЧЕСКИ-СНАБЖЕНЧЕСКУЮ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ ТРАНСПОРТНЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ

*Нзбоди Аджа Агнес Дебора (Кот-д`Ивуар)
Научный руководитель: Кудрявцев В.М., к.э.н., доцент
Харьковский национальный автомобильно-дорожный университет*

Логистически-снабженческая деятельность предприятий связана с приобретением, транспортировкой и хранением основных средств, нематериальных активов, сырья, материалов, комплектующих и т.п., сопровождается соответствующими затратами, которые субъект хозяйствования стремится оптимизировать. С другой стороны, уровень таких расходов непосредственно влияет на ценовую политику предприятия и на эффективность его финансовых результатов, актуализирует задачу комплексного подхода не только к пониманию сущности затрат на логистически-снабженческую деятельность предприятий, но и к формированию целостного представления об их разнообразии [1].

В целом следует заметить, что понимание разновидностей расходов на логистически-снабженческую деятельность предприятий обеспечивает возможность более эффективного их контроля, тщательного калькулирования себестоимости продукции, формирования различных ключевых показателей эффективности управления такими затратами, выявление альтернатив в сфере логистически-снабженческих операций и тому подобное. Вместе с тем, как известно, современная концепция управления затратами на логистически-снабженческую деятельность субъектов хозяйствования базируется на утверждении, что любые логистически-снабженческие операции с

соответствующими затратами, которые их сопровождают, должны трактоваться как единое целое. Расходы на логистически-снабженческую деятельность предприятий является одним из параметров управления предприятием в целом, поскольку они, во-первых, во многих компаниях занимают высокую долю; во-вторых, в отдельных случаях существуют существенные возможности снижения величины таких расходов.

Обобщенная последовательность логистически-снабженческой деятельности предприятий позволяет классифицировать соответствующие расходы по этапам такой деятельности, выделяя, соответственно, расходы процессов заказ, процессов закупки, процессов транспортировки и процессов хранения. Приведенный подход способствует более основательному диагностированию расходов на логистически-снабженческую деятельность в разрезе отдельных плоскостей. Отметим, что уровень детализации таких расходов в пределах этой классификационного признака и выделенных подвидов может быть разным и зависеть как от объективных, так и от субъективных факторов.

По месту возникновения затраты на логистически-снабженческую деятельность предприятий целесообразно классифицировать на внутренние и внешние. Внутренние затраты связанные с логистически-снабженческими операциями внутри организации (например, внутренние транспортировки, складирования, перегрузки с одного транспортного средства на другое и т.д.). Расходы на логистически-снабженческую деятельность предприятия, возникающих за его пределами, следует считать внешними (внешние транспортировки, затраты на поиск поставщиков и т.д.). Указанный подход к типологии таких расходов будет особенно актуальным для компаний, которые используют разветвленную сеть складских помещений, расположенных в разных частях административных единиц или, например, производственные мощности которых формируются и размещаются обособленно.

В целом следует указать на то, что управление затратами на логистически-снабженческую деятельность предприятий является динамическим процессом, охватывающим комплекс разновекторных управленческих действий в указанной сфере. Теория и практика такого управления не избежала различных подходов к трактовке сущности и содержательного наполнения этих расходов. Указанные расходы рассматриваются с разных позиций (нередко существенно отличных), что обусловило выделение различных признаков типологии расходов на логистически-снабженческую деятельность.

Приведенная типология затрат на логистически-снабженческую деятельность предприятий характерна тем, что признаки типологии выделены с позиции возможности четкого выделения и учета каждого вида таких расходов (путем использования бухгалтерского и управленческого учета). Такая типология обобщает множество затрат на логистически-снабженческую деятельность.

Представлена обобщенная типология видов затрат предприятий на логистически-снабженческую деятельность обусловлена не только необходимостью более тщательного управления ими, но и возможностью детального их анализа и диагностирования с целью оптимизирования.

Литература:

1. Телішевська О.Б., Кузьмін О.Є. Типологія витрат на логістично-постачальницьку діяльність підприємств. *Бізнес Інформ*. 2017. № 3. С. 231-236.

СПОЖИВЧА ВАРТІСТЬ: ВІД МІФІВ ДО РЕАЛЬНОСТІ

Обозна М.Д., Сопельник В.О.

Науковий керівник: Бабайлов В.К., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Поняття «споживча вартість» існує протягом декілька століть. Її по різному розуміли й визначали різні покоління дослідників. Але до 2019 року ніхто з них навіть не ставив під сумнів взагалі існування такого виду вартості. Метою даної доповіді й є доведення відсутності споживчої вартості взагалі. Для цього були проаналізоване розуміння споживчої вартості основними її захисниками. При цьому, перш за все, виконуються матеріали статті [1].

Вперше поняття «споживча вартість» ввів Аристотель [2]. Він розуміє її як вартість, яка «споживається» всередині натурального господарства. Це вартість, споживана самими виробниками продукту. Це вартість не на продаж. Але він не акцентує увагу на тому, що до споживання продукту його ще необхідно зробити, витратити працю. Він однак не зміг зрозуміти, що його «споживча вартість» – це, фактично, «трудова вартість». Необхідно відзначити такий нюанс: споживча вартість за Аристотелем походить не від потреб, а від процесу споживання.

Поняття «споживча вартість» використовує також й Давид Рікардо, «розвиваючи» і відзначаючи «недолік» трудової теорії Сміта: «Вартість визначається не тільки витратами праці, а й потребами споживача» [3]. Але на відміну від Аристотеля, який вважав, що споживчу вартість створює виробник продукту, Рікардо вважав, що споживчу вартість визначає покупець, і що вона пов'язана не з процесом споживання товару, а з потребами покупця. Правда, він так і не з'ясував, як та чим споживча вартість вимірюється, не зрозумів, що вартість товару вимірюється і грошовими можливостями покупця, в основі яких знаходяться теж витрати праці покупця, які вимірюються витратами його праці, рівними його заробітній платі.

Маржиналісти, представники австрійської школи Ст. Джевонс (1835-1882), К. Менгер (1840-1921), Е. Бем-Баверк (1851-1914), Ф. Візер (1851-1926), Я. Вальрас (1834-1910) та інші через сто років на відміну від Рікардо стверджували, що вартість взагалі визначається не витратами праці, а тільки потребами людини, що існує тільки споживча вартість, що споживча вартість лежить в основі мінової вартості [3].